

et initiativ, der kobles med en certificeringsordning, der udløser tilbagebetaling i form af et tilskud, der stort set svarer til den afgift, vi opkræver.

Det fremgår også af aftalen, at vi laver et gebyrbelagt tilsynsbesøg på samtlige virksomheder i de ni brancher, hvor det står allerværst til med arbejdsmiljøet, og samtidig udstrækker vi pligten til at være tilsluttet et bedriftssundheds-tjenestecenter til at omfatte hele arbejdsmarkedet, når vi når 2005.

Det er med andre ord en stor og meget vigtig pakke, som jeg er utrolig glad for at få lejlighed til at gennemføre. Og jeg vil i den forbindelse benytte lejligheden til at sige en varm tak til forligspartierne for de konstruktive forhandlinger, der har ført frem til dette gennembrud.

Vi er formentlig det første land i verden, der får skabt en incitamentspakke, og jeg kan love jer, at det går hen og bliver en eksportartikel. Danmark bliver på det her område et foregangsland. Det er også nødvendigt. Hvis man ser på, hvad ressourcspildet er – ikke bare i Danmark, men i Europa – så skønner man, at udgifterne, som samfundet pådrages på grund af et dårligt arbejdsmiljø, inden for EU svarer til 2,4 pct. af bruttonationalproduktet. Det svarer til Hollands samlede produktion af varer og tjenesteydelser. Et velfærdstab af dimensioner.

Vi skal gå foran, og det gør vi nu, og vi skal inspirere andre til at lave en incitamentstruktur. Og vi tror på, at det virker.

Jeg kan sige til fru Jette Gottlieb, at vi naturligvis har en særlig forpligtigelse til at holde skarpt øje med udviklingen på alle de måleområder, som vi overhovedet har.

Så vil jeg godt sige til CD's ordfører, fru Lone Yalcinkaya, at jeg mildest talt er lidt overrasket over CD's indstilling til det her forslag, og det er jeg ikke mindst, fordi jeg husker CD's politiske leders meget ædle og respektable engagement.

For et års tid siden talte fru Mimi Jakobsen – i øvrigt meget bevægende – om det rare samfund. Det rare samfund, et velfærdssamfund, hvor man ikke ville finde sig i, at hjemmehjælpere blev slidt ned, at der er arbejdspladser, som de arbejdspladser buschauffører har, hvor der er konstaterbare konsekvenser for helbredstilstanden.

Det rare samfund – sagt til fru Lone Yalcinkaya – er altså ikke noget, man alene skaber ved at forbedre arbejdsmiljøet. Et samfund kan man gøre mere rart ved at sætte ind på en lang række forskellige fronter. Men i betragtning af, hvor

stor en del arbejdslivet fylder i vores samlede tilværelse, så er et langt bedre arbejdsmiljø et væsentligt bidrag til at udvikle det rare samfund.

Derfor må jeg sige: Jeg er bedrøvet over at høre CD's stilling til lovforslaget, og jeg er overrasket over den, når jeg genkalder mig de dybt-følte betragtninger om forskellige lønmodtagergrupper, som CD's politiske leder og andre repræsentanter for CD gjorde sig til talsmand for for et års tid siden forud for de forrige finanslovforhandlinger.

Så glæder jeg mig over, at hr. Knud Erik Kirkegaard går ind for certificering. Jeg tillader mig derfor – måske lidt naivt, men alligevel – at regne med, at når vi kommer til næste trin i udmøntningen af incitamentspakken, så har vi sikre stemmer fra Det Konservative Folkeparti på certificeringsdelen.

Tilskud til certificering – skal jeg sige til hr. Ole M. Nielsen – kommer i forbindelse med lovinitiativer, der udmønter aftalen om certificering, og der vil man også kunne se, ligesom man kan se i aftalen, at regeringen og forligspartierne er enige i det med etik, det bredere ansvar, det sociale engagement, som er en vigtig del i certificeringsprocessen.

Så vil jeg sige til hr. Mogens Andreasen, at hr. Mogens Andreasen er med til at produktudvikle sprogbruget om afgifter. Jeg har ikke helt forstået, hvad der menes med, at vi pumper afgifter ud på danske virksomheder, men det kan jeg blive belært om senere.

(Kort bemærkning).

**Knud Erik Kirkegaard (KF):**

Der var en række urimelige betragtninger i arbejdsministerens indlæg, men af hensyn til dagsordenens længde i dag, skal jeg undlade at kommentere dette nærmere og nøjes med at stille arbejdsministeren tre spørgsmål.

Arbejdsministeren sagde, at der var en række progressive virksomheder, som støttede om ikke forslaget så i hvert fald tankegangen om en generel arbejdsmiljøafgift og et efterfølgende tilskud til certificerede virksomheder. Kan arbejdsministeren dokumentere denne påstand? Hvad er det for virksomheder, ministeren har talt med?

For det andet: Hvornår regner ministeren med, at certificeringsordningen er på plads? Alt så afgiften tikker jo, men hvornår kommer tilskudsmuligheden? Er det halvdelen hen på året? Er det hen i slutningen af næste år? Hvornår regner ministeren med, at den er på plads?